

Súd: Krajský súd Košice  
Spisová značka: 5Co/342/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618201109  
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová  
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7618201109.1

## Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Moniky Géciovej PhD. a JUDr. Adriany Murínovej v spore žalobcu O. V., nar. XX.XX.XXXX, N. J. I., H. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, Advokátska kancelária, Spišská Nová Ves, Zimná 62, proti žalovanému Intrum Slovakia s.r.o, Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenému JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48 o vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške 1.442,75 eur o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 13Csp/14/2018 z 13.6.2019 takto

### rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice II (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) konanie zastavil a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil citujúc znenie § 262 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 257 CSP a uviedol, že pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z toho, že aj keď to bola žalobkyňa, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, pretože žalobu po vyjadrení žalovaného zobrala v celom rozsahu späť, sú tu dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, ktorá je invalidnou dôchodkyňou s nízkym príjmom.

3. Proti výroku uznesenia, ktorým súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podal odvolanie v zákonnej lehote (včas) žalovaný a s poukazom na podané odvolanie apeloval na nepreukázanú aplikáciu § 257 CSP, pričom súd sa dôvodmi danosti aplikácie tohto zákonného ustanovenia nezaoberal. Konštatoval, že súd o trovách konania rozhodol v rozpore so zásadou procesného zavinenia vyjadrenou v § 256 ods. 1 CSP. Nedôvodný spor voči nemu iniciovala žalobkyňa, zastúpená advokátkou a procesne zavinila zastavenie konania. Žalovaný bol v spore aktívny, voči žalobe sa bránil a jeho procesná obrana vyústila do späťvzatia žaloby žalobkyňou, ktorá sa voči nemu domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré od nej neprijal a od počiatku tak bolo zrejmé, že v spore nie je pasívne legitimovaným subjektom na vrátenie plnenia. Súd dôvod hodný osobitného zreteľa len stroho vzhliadol v tom, že žalobkyňa je invalidnou dôchodkyňou s nízkym príjmom. Uvedená skutočnosť, ktorá navyše nebola nijako preukázaná, čo má za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia, nepresdtavuje výnimočný charakter pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania. Navrhoval, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% v konaní pred súdom prvej inštancie a tiež nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

4. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contráριο v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu uznesenia v napadnutom výroku o nároku na náhradu trov konania.

5. Uznesenie okrem výroku o trovách konania nebolo odvolaním napadnuté a výrok I. nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 1, 3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

6. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z toho, že aj keď to bola žalobkyňa, ktorá procesne zavinila zastavenie konania, pretože žalobu po vyjadrení žalovaného zobrala v celom rozsahu späť, sú tu dané dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobkyne, ktorá je invalidnou dôchodkyňou s nízkym príjmom.

7. Odvolací súd apeluje na to, že v zmysle § 262 ods. 1 CSP účinného od 1.7.2016 súd rozhoduje o nároku na náhradu trov konania aj bez návrhu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie až po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

8. O nároku na náhradu trov konania sa rozhoduje podľa § 255 CSP vzhľadom k úspechu/neúspechu v meritórnom konaní alebo podľa § 256 ods. 1 CSP pri zastavení konania. Výnimočne môže súd nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 CSP). Dôvody hodné osobitného zreteľa spočívajú buď v dôvodoch týkajúcich sa strany sporu alebo v okolnostiach prejednávaneho sporu. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy vo výnimočných prípadoch a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym a osobným pomerom strán sporu, ako aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu nároku na súde, postojom strán v priebehu konania, prípadne ďalšie okolnosti. Z úradnej povinnosti t.j. ex offio musí súd skúmať prípadné splnenie, resp. nesplnenie podmienok v zmysle § 257 CSP.

9. Nakoľko súd prvej inštancie tak nekonal, čo je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a súd je povinný ex offio aplikáciu § 257 CSP pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania preskúmať, bude úlohou súdu prvej inštancie po zrušení a vrátení veci preskúmať aj existenciu podmienok hodných osobitného zreteľa z hľadiska dôvodnosti prípadne nedôvodnosti aplikácie § 257 CSP (§ 391 ods. 3 CSP). Nestačí teda len strohé konštatovanie, že žalobkyňa je invalidnou dôchodkyňou s nízkym príjmom, čo žalobkyňou nebolo ani preukázané a súd si len osvojil jej tvrdenie učené v späťvzatí žaloby.

10. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a § 391 ods. 1 CSP zrušil výrok o nároku na náhradu trov konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

12. Pomer hlasov akým bolo rozhodnutie prijaté 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).